

Bruksela, 9 kwietnia 2018 r.

ZAWIADOMIENIE DLA ZAINTERESOWANYCH STRON

WYSTĄPIENIE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA Z UE A PRZEPISY UE DOTYCZĄCE RYBOŁÓWSTWA I AKWAKULTURY

W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Oznacza to, że całe unijne prawo pierwotne i wtórne przestanie się stosować do Zjednoczonego Królestwa od dnia 30 marca 2019 r. od godz. 00.00 czasu środkowoeuropejskiego („dzień wystąpienia”), chyba że w ratyfikowanej umowie o wystąpieniu¹ zostanie ustalona inna data². Zjednoczone Królestwo stanie się wtedy „państwem trzecim”³.

Przygotowania do wystąpienia mają znaczenie nie tylko dla UE i władz krajowych, lecz również dla podmiotów prywatnych.

W związku ze znaczną niepewnością, w szczególności co do treści ewentualnej umowy o wystąpieniu, operatorom prowadzącym działalność połowową oraz wszelką działalność, która wiąże się z dowolnym etapem produkcji, przetwarzania, wprowadzania do obrotu, dystrybucji i sprzedaży detalicznej produktów rybołówstwa i akwakultury, przypomina się o skutkach prawnych, które trzeba będzie uwzględnić w sytuacji, kiedy Zjednoczone Królestwo stanie się państwem trzecim.

Z zastrzeżeniem postanowień przejściowych, które mogą znaleźć się w ewentualnej umowie o wystąpieniu, od dnia wystąpienia przepisy wspólnej polityki rybołówstwa nie będą już mieć zastosowania do Zjednoczonego Królestwa. Wiąże się to w szczególności z następującymi konsekwencjami⁴:

¹ Trwają negocjacje ze Zjednoczonym Królestwem zmierzające do zawarcia umowy o wystąpieniu.

² Ponadto, zgodnie z art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, Rada Europejska, w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem, może jednomyślnie zdecydować, że Traktaty przestaną być stosowane z późniejszą datą.

³ Państwo trzecie to państwo niebędące członkiem UE.

⁴ Niniejsze zawiadomienie nie odnosi się do kwestii związanych z transportem morskim, w tym do bezpieczeństwa statków rybackich, kwalifikacji marynarzy ani wyposażenia morskiego. Wymienionych zagadnień dotyczą odpowiednie następujące zawiadomienia: *Zawiadomienie dla zainteresowanych stron – Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE a przepisy UE w dziedzinie transportu morskiego*, *Zawiadomienie dla zainteresowanych stron – Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE a przepisy UE dotyczące minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy i wzajemnego uznawania świadectw marynarzy* oraz *Zawiadomienie dla zainteresowanych stron – Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE a przepisy UE w dziedzinie produktów przemysłowych* (https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness_en).

1. KONTROLA I EGZEKWOWANIE PRZEPISÓW

Zgodnie z międzynarodowym prawem morza statki rybackie, które chcą prowadzić działalność połowową na wodach podlegających suwerenności lub jurysdykcji państwa trzeciego, muszą uzyskać od tego państwa upoważnienie do połowów. Ponadto statki rybackie prowadzące działalność połowową na wodach państwa trzeciego podlegają odpowiednim przepisom ustawowym i wykonawczym zainteresowanego państwa nadbrzeżnego i w związku z tym organy tego państwa mogą poddawać te statki działaniom związanym z kontrolą i egzekwowaniem przepisów. Państwo bandery odpowiada za staranne monitorowanie (w tym poprzez mechanizmy wydawania upoważnień) działalności, którą jego statki prowadzą na wodach państwa trzeciego, tak aby zagwarantować, że ta działalność nie zagraża zrównoważonemu stanowi stad w wodach państwa nadbrzeżnego oraz że jest zgodna z przepisami w dziedzinie ochrony zasobów, które obowiązują w państwie nadbrzeżnym.

W związku z tym **dostęp unijnych statków rybackich do wód państwa trzeciego** na podstawie upoważnienia bezpośredniego przyznanego przez organy tego państwa podlega procedurze uzyskiwania upoważnień przewidzianej w rozporządzeniu (UE) 2017/2403 w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi⁵. Jeżeli spełniono wszystkie kryteria i warunki określone w art. 4–7 rozporządzenia (UE) 2017/2403, państwa członkowskie UE mogą zezwolić swoim statkom na prowadzenie połowów na podstawie upoważnień bezpośrednich zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16–18 rozporządzenia (UE) 2017/2403. Procedura ta obejmuje wymóg uprzedniego powiadomienia Komisji oraz umożliwia Komisji zgłoszenie sprzeciwu wobec udzielenia upoważnienia do połowów zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) 2017/2403, jeżeli nie spełniono warunków ustanowionych w tym rozporządzeniu.

Od dnia wystąpienia powyższe przepisy będą miały zastosowanie do unijnych statków rybackich, które chcą prowadzić działalność połowową na wodach Zjednoczonego Królestwa.

Dostęp statków państw trzecich do wód Unii podlega procedurze wydawania upoważnień przewidzianej w tytule III rozporządzenia (UE) 2017/2403. W związku z tym statki państw trzecich mogą prowadzić działalność połowową na wodach Unii tylko wtedy, gdy posiadają upoważnienie wydane przez Komisję Europejską zgodnie z art. 32–34 rozporządzenia (UE) 2017/2403, oraz jeżeli spełniają pozostałe wymogi określone w tym tytule, zwłaszcza w art. 38 tego rozporządzenia; artykuł ten zawiera przepisy dotyczące środków kontroli i egzekwowania w odniesieniu do działalności połowowej, którą na wodach Unii prowadzą statki rybackie pływające pod banderą państwa trzeciego.

Od dnia wystąpienia powyższe przepisy będą miały zastosowanie do statków rybackich Zjednoczonego Królestwa, które zamierzają prowadzić działalność połowową na wodach Unii⁶.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi, Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81.

⁶ Zgodnie z art. 2 rozporządzenia nr 1005/2008 „statek rybacki” oznacza statek o dowolnych rozmiarach, wykorzystywany lub przeznaczony do wykorzystania w celach zarobkowej eksploatacji zasobów połowowych, w tym statki pomocnicze, statki przetwórcze, statki biorące udział w przeładunkach oraz transportowce wyposażone w sprzęt służący do transportowania produktów rybołówstwa, poza kontenerowcami.

2. WYŁADUNKI I PIERWSZA SPRZEDAŻ PRODUKTÓW RYBOŁÓWSTWA

Wstęp do portów państw trzecich, w tym dostęp do usług portowych i obiektów służących do pierwszego wprowadzenia do obrotu, oraz wyładunki w takich portach dokonywane przez statki pływające pod banderą jednego z państw członkowskich UE podlegają przepisom obowiązującym w danym państwie trzecim. Od dnia wystąpienia unijne statki rybackie, które zamierzają dokonać wyładunku w Zjednoczonym Królestwie, będą podlegały przepisom obowiązującym w tym państwie.

Statki pływające pod banderą państwa trzeciego nie mogą mieć **wstępu do portów państw członkowskich UE**, w tym dostępu do usług portowych i korzystania z obiektów służących do pierwszego wprowadzenia do obrotu, jak również nie mogą prowadzić w tych portach operacji wyładunku i przeładunku, jeżeli nie spełniają wymogów określonych w rozdziale II sekcja I rozporządzenia (WE) nr 1005/2008⁷. Od dnia wystąpienia powyższe przepisy będą miały zastosowanie do statków Zjednoczonego Królestwa, które chcą dokonywać wyładunków w Unii.

Powyższe konsekwencje nie naruszają przepisów międzynarodowego prawa morza, które mają zastosowanie w przypadku siły wyższej i niebezpieczeństwa.

3. PRZYWÓZ ORAZ WYWÓZ PRODUKTÓW RYBOŁÓWSTWA I AKWAKULTURY

3.1. Powiadomienie od państwa bandery oraz świadectwa połowowe

Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 przed wywozem do UE produktów rybołówstwa, które złowił statek rybacki pływający pod banderą państwa trzeciego, państwo to musi przesłać Komisji odpowiednie powiadomienie. Od dnia wystąpienia przepis ten będzie miał zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa.

Produkty rybołówstwa⁸ można przywozić na terytorium UE wyłącznie w przypadku, gdy towarzyszy im świadectwo połowowe (art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008). Świadectwo połowowe zatwierdzone przez Zjednoczone Królestwo musi zaświadczać, że odnośnych połowów dokonano zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz międzynarodowymi środkami ochrony i zarządzania. Świadectwo połowowe musi być zatwierdzone przez właściwy organ Zjednoczonego Królestwa, a w razie potrzeby muszą mu towarzyszyć inne dokumenty przewidziane w ramach systemu dokumentacji połowowej w przypadku przywozu pośredniego po przeładunku, tranżycie lub przetwarzaniu produktów w innym państwie trzecim (art. 14 i 19 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008).

Wywóz do Zjednoczonego Królestwa połowów dokonanych przez unijne statki rybackie również będzie podlegał systemowi dokumentacji połowowej, jeżeli Zjednoczone Królestwo zgłosi Komisji Europejskiej, że wprowadziło odpowiednie ustalenia

⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 13

⁸ Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 „produkty rybołówstwa” oznaczają wszelkie produkty sklasyfikowane w rozdziale 03 i pozycji taryfowej 1604 i 1605 Nomenklatury Scalonej wprowadzonej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, z wyjątkiem produktów wyszczególnionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów oraz że upoważniło organy publiczne do weryfikacji świadectw połowowych (art. 15 i 20 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008).

3.2. Informacje dla konsumentów, znakowanie oraz wymogi dotyczące wprowadzania do obrotu

Produkty rybołówstwa i akwakultury wprowadzane do obrotu w UE podlegają szczegółowym wymogom rynkowym określonym w rozporządzeniu (UE) nr 1379/2013⁹. Obejmuje to wymogi w zakresie informacji dla konsumentów (rozdział IV rozporządzenia (UE) nr 1379/2013) oraz normy handlowe dotyczące produktów rybołówstwa i akwakultury (rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1379/2013). Przepisy te obejmują także zakaz sprzedaży w celu bezpośredniego spożycia przez ludzi dotyczący ryb, których wielkość jest mniejsza od minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony.

Poza tymi sektorowymi wymogami związanymi z przywozem i wywozem produktów rybołówstwa i akwakultury mają też zastosowanie wymogi horyzontalne określone w prawie żywnościowym UE¹⁰.

Omawiane przepisy – zarówno sektorowe, jak i horyzontalne – mają zastosowanie do całej żywności wprowadzanej do obrotu w UE, niezależnie od miejsca jej produkcji.

Jeśli chodzi o akwakulturę ekologiczną, w przypadku produktów, które wprowadzi się do obrotu w 27 państwach UE po dniu wystąpienia, certyfikaty wydane przez organy i instytucje kontrolne w Zjednoczonym Królestwie nie będą już ważne¹¹.

4. ORGANIZACJE ZAWODOWE

Organizacje producentów produktów rybołówstwa i akwakultury ustanowione zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 oraz organizacje międzybranżowe ustanowione zgodnie z art. 11 tego rozporządzenia mogą funkcjonować w Unii i realizować zadania określone w prawie Unii tylko wtedy, gdy zostały uznane przez państwa członkowskie zgodnie z rozdziałem II sekcja II wspomnianego rozporządzenia. Od dnia wystąpienia organizacje producentów i organizacje międzybranżowe uznane w Zjednoczonym Królestwie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 nie będą już uznawane za organizacje zawodowe w rozumieniu prawa UE.

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1.

¹⁰ Zob. *Zawiadomienie dla zainteresowanych stron – Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE a przepisy UE dotyczące prawa żywnościowego* (https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness_en).

¹¹ Zob. *Zawiadomienie dla zainteresowanych stron – Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE a przepisy UE dotyczące prawa żywnościowego* (https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness_en).

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa